

LUPATA

Apare in fiecare zi de incura.
Abonament: 1 an 24 cor., 6 luni 12 cor.,
3 luni 6 cor. — România: 1 an 40 cor.
— Telefon Nr. 47—82. —

.. . . . APARE .. . . .
sub direcția unui
comitet de redacțiune.

Redacția și Administrația:
BUDAPESTA, VII., István-ut 11
insertiuni după invoizlă.
Scrisori nefrancate se refuză.

Salve Vaida!

În sfârșit, după atâtea lupte, și agitațiuni, a învins priceperea mai calmă, sentimentul mai echitabil.

Elementele serioase din cameră, politicianii mai rezonabili au simțit, că trebuie să deie o satisfacție Camerei și unui membru din ea, a cărui imunitate a fost în mod revoltător violată.

Comisiunea de imunitate, precum s'a raportat în coloanele ziarului nostru, a constatat, că deputatul Dr. Alexandru Vaida, sub presiunea atacurilor violente a fost silit se părăsească incinta Camerei legislative, și astfel a fost împedecat în exercițiul drepturilor și datorințelor sale de deputat.

În acest fapt, comisiunea numită, a văzut vătămarea Camerei întregi, fiindcă violarea imunității unui deputat, între jurstările, cum s'au întâmplat cu Dr. Vaida, înseamnă o răpire de drept, și încă a dreptului suveran, ce compete Camerei legislative.

Recunoscând și constatând aceste lucruri, comisiunea de imunitate a săvârșit un act de justiție și a vindecat rana, tăiată de oameni nesocotiți, asupra trupului simbolic a dreptului public și privat.

Și prin aceasta s'a dat o satisfacție și dreptului violat, și persoanei vătămăte.

Dacă comisiunea de imunitate rămânea la hotarul acesta, procedura ei era salutăată cu bucurie dintoate părțile, și producea o liniște și îndestulare sufletească, în inimile noastre agitate.

N'a rămas însă, ci în raportul seu tipărit s'a extins asupra tuturor jurstărilor, dela nașterea incidentului, până la sfârșit.

După ce constată violarea imunității, se încearcă a netezi, a explica brutalitatea, voind a produce motive ușurătoare, cari se scuze încâtva pe făptuitori. Vine și spune, că cea ce s'a făcut, a fost provocat de un fel de indignare justă, și așa străcurând faptul criminal prin inelul acestei explicațiuni psihologice, pare că distruge cu o mână, cea ce clădește, cu cealaltă.

Și că ei înșiși au simțit gravitatea eroarei în acest fel de prezentare a lucrului, se dovedește în mod clasic din expunerea verbală a raportorului

Hérdeváry, care s'a mărginit a releva cu o iurisprudență bine simțită, violarea imunității, și n'a stăruit asupra tuturor explicărilor, ce se conțin în raportul tipărit.

Asta e o nouă satisfacție pentru noi. Chiar de aceea salutăm cu bucurie momentul, când putem saluta reîntrarea bravului luptător în parlamentul țării, unde-i e locul, și unde atât de mult s'a simțit lipsa lui.

Salve dară, luptătorule! cuprinde-ți locul, și vezi se aperi cu tovarășii tei drepturile iubitului teu popor!

Soarte grea s'a descărcat asupra acestui popor nefericit!

Nefericit, pentru asupririle dușmanilor politici, și nefericit, pentru că nu ascultă cu toții de conducătorii sei firești, ci de multe-ori se lasă înșelat, sau de puternicii zilei, sau de vorbele de ispită, de banii de vânzare, de vorbele măgulitoare ale răuvoitorilor lui.

De acea e un martiriu îndoit viața noastră.

Ne jertfim pentru cauza națională a poporului nostru, și avem durerea, se vedem, câteodată, că nu suntem ascultați și apreciați, așa, cum ar cere însămnătatea cauzei.

Nu pentru noi, personal, ci pentru binele obștei, unde e și binele țării și onoarea națională.

Jertfă mare, zilnică, plină de chinuri și de durere, când vezi, că acela, pentru care te jertfești, nu vrea se te priceapă.

Pe mulți îi clatină situația asta fără mângăiere, și îi face să se retragă de pe câmpul de luptă publică.

Puterea prigonitoare a statului, corupțiunea înfiorătoare, inteligența și poporul desconcertați: iată icoana întristătoare a situațiunei.

Se desperăm? se depunem armele? Nu! chiar pentru aceste motive nu! Ci mai vârtos, și cu mai multă putere, cu voie resolută de jertfă până la moarte, trebuie se ne punem la luptă, ca să punem temelie unei zidiri pentru viitor!

Mergem în mijlocul poporului, să-i spunem, să-i explicăm, ce drepturi are, să-l luminăm, că soarta țării și soarta lui, dela el însuși atârnă, și că prin conservarea lui în cultura, limba, și drepturile sale naționale, poate se spereze un viitor mai fericit.

Să-i spunem, să-l luminăm, că drepturile nu sunt coji de milă, și că bogăția și cultura națională nu sunt dar de pe uliță, ci se câștigă cu stăruință bărbătească, cu luptă statornică, și de multe-ori cu jertfe grele, până la jertfirea vieții.

Să-i dăm carte în mână. Să fim convinși, că până nu va fi ziar național, în casa fie cărui țaran: schimbare în mai bine nu va fi.

Lumina, cultura, cartea, aduce libertate națională, iară libertatea ne va aduce bunăstarea și fericirea dorită.

Prin cultură națională la libertate, prin libertate la fericire!

Pentru ideile aceste mântuitoare te-ai luptat până acuma, mergi înainte, îndeplinește-ți chemarea până în sfârșit.

Asta-ți-spune conștiința, asta așteaptă dela tine cauza națională!

Salve Vaida!

Deputatul Vaida în parlament.
După o absență de câteva luni, deputatul Dr. Alexandru Vaida-Voevod, a intrat astăzi în parlament, reluându-și locul, care l'a ocupat cu atâta cinste și demnitate, până a nu interveni comedia șovinistă dela 8 Iunie. Tăcerea adâncă cu care a fost primit e o nouă dovadă, că eroii acestei comedii î-și recunosc „mea culpa“.

Distinsul luptător atât de temut în tabăra inimică va lua iarăși ofensiva sa îndemânică asupra fortăreței guvernamentale, care nu va mai putea fi salvată de găștele Capitolului.

Sălutăm cu plăcere și cu multă încredere reparațiunea deputatului Ighiului pe arena luptelor noastre naționale și îl rugăm, ca în fața atacurilor politice maghiare, care tinde la desnaționalizarea și distrugerea noastră ca popor, să desfășoare din nou mândrul stindard al iubirei de neam, sub flămurile căruia a strălucit atâta vreme.

Transacțiunea în Cameră. Azi a fost ziua a doua a discuției asupra proiectului monoparagraf. Croații — dela atitudinea cărora atârnă soarta proiectului — observă o tactică foarte bună. Nu iau cuvântul ci-i lasă pe oratorii maghiari să facă ei guvernului clipe amare.

Dintre deputați români la ședința de azi au fost de față dnii: dr. T. Mihali, dr. Al. Vaida, dr. V. Lucăciu, dr. A. Vlad, V. Gol-

diș, C. Bredicianu, dr. I. Maniu, dr. Șt. C. Pop și dr. G. Popoviciu.

Informațiunea publicată în numărul de ieri al ziarului nostru, a fost reproducă din vorbă în vorbă după comunicatul foaiei „Az Ujság”.

Am trecut cu vederea să indicăm, că izvorul informațiunii este ziarul numit.

Astăzi, când dăm această întregire, pe bază de informațiuni autentice declarăm, că știrea lansată de „Az Ujság”, și reproducă de noi, nu corespunde adevărului.

Atâta este adevărat, că deputații naționaliști întâlnindu-se cu dl ministru președinte Wekerle i-au atras atenția asupra greutăților ce le îndură presa noastră din partea procurorilor și au protestat în modul cel mai energic în contra persecuțiilor fără margini, la cari sunt expuse organele noastre de publicitate, nefiind cruțate nici chiar revistele beletristice și foile noastre literare, și că în urma acestei prigoniri, deputații naționaliști sunt constrânși a lua poziția cea mai hotărâtoare în contra guvernului, care în întreaga sa activitate nu numai că a persecutat partidul naționalităților, dar este în modul cel mai evident contrar dezvoltării pe orice teren a popoarelor nemaghiare din țară.

O frunză vrea să-i salveze. Corabia politice maghiare aruncată încoace și încolo de valurile iritate ale opiniei publice Europene a dat de o frunză, de care se leagă, să se salveze.

E politica națională a prusiilor față de poloni, de care se țin Ungurii acum ca orbul de gard, pentru a arăta, că mai sunt în lume și alte neamuri suverane (!), cari caută să cutopească pe cei siabi, cari trăiesc în mijlocul lor.

Că li-or reuși nemților să germanizeze trei milioane de poloni prusiaci, nu știm, și nici nu credem, dată fiind organizația puternică a acestora din urmă.

Mă miră însă faptul, că Maghiarii aștia compară situația din Germania cu cea dela noi. Acolo peste 50 (adecă cincizeci) de milioane de nemți, față de abia trei milioane de poloni și aci peste 7 (adecă șapte) mi-

lioane de unguri cu jidani și cu lăpădături cu tot, față de peste 12 (adecă douăsprezece) milioane de nemaghiari.

Unde-i judecata cinstită!

Dar ce vorbesc de cinste în interiorul Ungariei!

E absurd!

ROMÂNIA.

Viața culturală Conferențele Ligei.

Imi pare bine că cronica mea culturală pot să o încep cu o veste bună despre Liga Culturală. Această instituție culturală începe o mișcare nouă, mișcare de reînviere, interesându-se cu adevărat de cultura națională, după cum să ceruse cu atâta insistență în ultimele congrese.

Nu știu cui se datorează noua îndrumare, dar cred că dl N. Iorga nu e străin de ea. Dintre primele lucrări ale noului program de muncă amintesc: 1. Conferențele ce se vor ținea în fiecare Sâmbătă seara. 2. Călindar al Ligei Culturale. 3. Deschiderea unei biblioteci populare. 4. Publicarea unor broșuri ieftine de câte 10 bani.

Pe măsura ce lumea se va convinge că și la Ligă se poate lucra cu succes, programul se va mări.

Sâmbătă seara — 10 Noemvrie — la ora 9 s'a deschis seria conferințelor prin dl N. Iorga ales în comitetul Ligei Culturale prin Congresul de astăvară. Abia s'a anunțat, și publicul venise într'un număr așa de mare că mulți foarte mulți au trebuit să se reînapoieze. Este adevărat că majoritatea absolută a celor prezenți erau studenți, cari însă au venit să asculte învățăturile distinsului lor profesor, plătindu-și taxa de intrare, și nu căutând bilete de liberă intrare cum era obiceiul studenților de până acum.

E greu să faci un rezumat al vorbirilor dlui Iorga, cari desconsiderând vechile clișeuri a le oratoriei, te apropie, te subjugă prin povestirea sa admirabilă și vioaie.

Dl Iorga vorbind de cultura națională a elevilor, trece și analizează cultura evu-

lui mediu, care era proprietatea claselor privilegiate. La noi boerii prea puțini știaur carte, și simți o deosebită plăcere când întâlnești câte o iscălitură domnească. Analizează repede cultura renașterii insistând asupra celor franceze din veacul al 17 și 18, care s'a dezvoltat în jurul curților regale. A venit însă marea revoluție franceză care prin zguduirea ei a răscolit aurul cel strălucitor și neatins chemând la viață masele, poporul. Arată apoi isvoarele culturii naționale, cari la noi sunt așa de puțin băgate în seamă, căci noi nu ne cunoaștem sufletul, lăsăm să peară literatura populară nimicim ca niște barbari tot ce ne vorbește de sufletul străbunilor noștri, nimicim clădiri vechi, mănăstiri și picturi; nu ne cunoaștem literatura dând uitării operele atâtor scriitori mari.

Cultura națională trebuie să se manifeste în arte, în teatru și chiar în politică, cultura națională trebuie să fie baza tuturor acțiunilor unui popor.

Luptă gazetărească.

«La 1 ale luni viitoare va apare o mare gazetă» independentă, liberală ori conservatoare este indeferent; «la 15 ale luni curente jurnalul nostru va apare complect reorganizat», — sunt anunțuri cari nu mă mai înveslesc. Gazeta cea nouă dacă e liberală sau conservatoare atunci reprezintă o bisericuță și în cele mai multe cazuri nu duce la unire ci la descompunere; dacă e independentă sau încetează în curând sau trebuie să te obicinuești a nu ceti silaba primă. Anunțul reorganizării este sau semnul dispoziției apropiate ori al unei mici crize.

Uneori se întâmplă și mici excepții și vezi apărând gazete de partid luptând pentru partid, și constați reorganizarea promisă, dar nici în aceste cazuri fericite nu poți să întâlnești îmbunătățirea ce o dorești mai mult, adecă dispariția rubricii destinate intrigilor de partid. Înțeleg să se combată faptele partidului contrar, să se combată chiar și cu oarecare vehemență, dar nu înțeleg ca lipsa argumentelor să o acoperi prin știri neadevărate. Nu știu la ce poate servi anunțul, cu litere mari, des-

FOIȚA ZIARULUI „LUPTA”.

P u i c a.

(Sfârșit.)

Și Lia râdea, scuturându-și pletele, sticlindu-și în lumină viorelele; iar Puica clipea din ochi și mișca încet, mulțumită, din coadă. Innaintea lor se întindeau livezile neclintite, și aria albastră a cerului; venea un strigăt de cuc; într'un nuc își gângăvea flueratul grangurul din toți anii: din grădiniță adia miros gingaș de rozetă; nevastă-mea sta plecată asupra unei cărți în balcon, și eu, răsturnat pe patul de campanie, alături, mă gândeam la lucruri minunate, la depărtări nemăsurate și la istorii vechi, în lenea zilei de vară.

Iar în toamna asta Puica mi-a fost tovarășe la multe expediții. Ne-a apucat odată o furtună, altădată o ploaie cu găleata. Am suferit și am tăcut amândoi, grăbind pașii spre cel mai apropiat adăpost pe care-l vedeam înaintene. De cele mai multe ori

am colindat dealurile și văile pe vreme liniștită, prin porumbiști pălite de cel dintăiu brumărel, pe haturi sărăcite de secetă, prin miriști aurii. Cîte-un epure sărea din codru, ori din dunga unei brazde trasă între două ogoare; pornea fugă spăimântată cu urechile înălțate; în liniștea zilei pocnea pușca, Puica făcea cîteva copce sprintene... Și spre seară veneam obosit spre casă, priveam cum s'aprind pe Halm focurile, ascultam un buciun care adia de departe, de peste hotar, din Cordun, lucirile asfințitului se stergeau, în sat la Oprișeni se aprindeau focuri în ogrăzi, mugeau vitele la mulsoare chemându-și viteii, apoi o liniște mare se întindea peste toate și eu mergeam încet printre livezi.

Acu cîteva zile, sîmbăta trecută, am lăsat pe Puica acasă. Eu m'am dus fără ea, la o goană în pădurea Vladnicului. Am stat două zile acolo, am bătut cărările pădurii, haitașii și vânătorii au speriat mulți locuitori ai desigurilor; și mă întorceam cu un prietin acasă, aducând cu noi un țap, pe care ca oricând, îl împușcase un țaran c'o

rablă de pușcă, — când, în gară la Pășcani, aflu că în ajun a murit acasă Puica.

Dintr'odată m'a prins o mâhnire mare, parcă îmi murise un pretin. Acu înțeleg de unde venea mâhnirea aceia, cu ce zile senine ori mohorite era legată, înțeleg că viața unei ființe neînsemnate se amestecase cu risul copiilor, cu mirosmele grădinilor, cu un trecut care adaogă o pagină la poezia amintirilor... Stam lovit într'adevăr de vetea morții acesteia, și încet-încet se adunau clipele sfărâmate ale vieții aceleia, care se împleticise cu viața mea. Și închizând ochii, în legănările vagonului vedeam fix înaintea-mi privirea aceia deșteaptă și înțelegătoare de om...

Acasă toți erau mâhniți. Mă așteptau cu vestea aceasta nouă. Copii dormeau.

Am avut o întrebare numai: — «Cum a fost?...»

Și nevastă-mea mia povestit înduioșată sfârșitul Puicai.

Poate-a otrăvit-o vre-un mahalagiu, care se duce regulat la biserică și face cruci mari, ori poate a lovit-o greu în desert.

pre criza ministerială, sau cel despre desfăcerea fuziunii. Nu știu la ce poate servi schimbarea la față când pe cutare dușman politic îl pretinzi azi ca distins fruntaș fără să retractezi învinuirile grave ce i le aduceai de ani de zile. Nu știu ce interese pot îndemna pe gazetarii de partid ca să insiste coloane întregi asupra neînțelegerilor reale sau imaginare din sânul partidului contrar, uitând pe cele din partidul lor, cari la urma urmelor sunt tot atât de grave.

Stăvescu.

Deschiderea parlamentului.

După cum am anunțat în numărul nostru recent, la 15 Noemvrie se va deschide sesiunea ordinară a Corpurilor legiuitoare române.

Iată programul oficial al acestei solemnități:

La orele 11 de dimineață se va celebra un Te-Deum la Mitropolie, în prezența: d-lor senatori și deputați; d-lor miniștrii; Inaltei Curți de casație; Inaltei Curți de conturi; Curților, tribunalelor, corpului profesoral, autorităților administrative, militare, consiliului comunal și Camerei de comerț.

La orele 11 jum., înaltele Corpuri și autorități se vor întruni în sala ședințelor adunării și se vor ocupa:

Inaltele Curți de casație și de conturi tribuna a doua, în dreapta tribunei diplomatice;

Curțile, tribunalele, corpul profesoral, autoritățile administrative, comunale și Camera de comerț, tribuna oficială.

D-nii senatori vor ocupa întâiele bănci ale Adunării din dreapta Tronului, d-nii deputați băncile din fața Tronului.

Pornirea cortegiului regal dela Palat se va anunța prin 101 tunuri.

La orele 12, Maiestatea Sa Regele, însoțit de Alteța Sa Regală Principele Moștenitor, este primit la scară de către d-nii miniștrii și de către biurourile Corpurilor Legiuitoare.

Maiestatea Sa Regele va intra în sala ședințelor Adunării, precedat de adjutanții

Maiestatea Sa Regele, și Se va urca pe Tron, înconjurat de d-nii miniștrii și de Curtea Regală.

Locul liber se ocupă de ofițerii superiori.

Maiestatea Sa Regele, după citirea Mesagiului de deschidere, părăsește sala Adunării și Corpurile Legiuitoare proced îndată la începerea lucrărilor.

D-nii senatori trec la locul Senatului.

ALEGERILE PENTRU CONGREGAȚII.

Trist ecou al luptelor noastre congregaționale.

— Scrisoare din afară. —

Istoria și viața de toate zilele ne arată, că trecerea de la o epocă antagonistă la alta ne aduce tot-deauna oarecari zguduiri.

Trecerea noastră dela pasivitatea chimerică, — care înseamnă moartea morală a poporului nostru — la activitate, care înseamnă abnegațiune, jertfă, încă ne-a adus, dacă nu unele zguduiri, dar cel puțin unele deprimări.

Ce înseamnă pasivitatea pentru popor? Înseamnă a se coborî sub demnitatea de om, înseamnă a-și vinde — inconștient — dreptul cel mai sublim cel are, și — turmentat — a azista la propria-i înmormântare.

Ce înseamnă pasivitatea pentru fruntași? cari se împărțiau în: inconștienți și conștienți.

Cei inconștienți mergeau în fruntea turmei, dar în locul crucii sau făcliei, luau sticla cu rachiu, și se potrivea de minune «așa cap l'asa căciulă».

Cei conștienți — aceștia mai puțini — dacă și primeau banii lui Iuda rămăneau acasă, semn învederat, că nu aprobă pe deplin sistemul.

Deopotrivă de comod pentru toți: Poporul își satisfăcea boldului josnic de a petrece ușurațic pe pelea proprie, ear fruntașii cu banii câștigați ușor își satisfăceau din destul vanitățile personale, fără să se gândească la respunderea morală; poporul mai ales în preajma alegerilor era purtat pe palmă de notari, iar fruntașii noștri cei mai mult se pupau în dragostea cea mare cu satrapii dela administrație.

A venit însă activitatea, care a făcut selecțiunea necesară. Activitatea cerea oameni

rezoluți, nu putea nimeni să mai fie cu doi bani în trei pungi. Cei vrednici au plecat în luptă, becișnicii sau înfrățit cu dușmanii neamului, iar slăbănogii au rămas acasă.

Lupta a fost impunătoare, pe moarte și viață. Insufletirea momentană a dus pe șovăitori în luptă. Dușmanii neamului nostru în cunoașterea slăbiciunilor noastre seculare, au stat un moment moleșiți; noi cei vecinic asupriți, ne-am azvârlit desnădăduiți în luptă, și victoria a fost, cum n'au așteptat ei, pe partea noastră.

Ceia ce s'a întâmplat cu dușmanii noștri atunci, s'a repetat cu noi în luptele mai recente.

Treziți din buimăcials în care au căzut și văzând reculegerea noastră, sau pus cu puteri înzecite pe luptă. Favorizați și de putere, care e pe partea lor, n'au fost alegători nici în mijloace; iar noi încrezuți în puterile noastre, moleșiți, și cei mai mulți păcătoși, am contribuit direct la căderea noastră.

Este această cădere un preludiu rușinos al luptelor noastre viitoare? Să sperăm că nu.

Fapt e, că de astădată ne-am purtat slab. Sunt încă la noi păcate strigătoare la cer, cari trebuiesc odată ispășite, dacă nu voim să ne înghită pe toți Tartarul, și, sunt râni adânci, cari trebuiesc lecuite, dacă nu voim să ne infecteze tot corpul lepra periculoasă.

Geniul blând al neamului nostru trebuie să se înfățișeze în chip de Arhanghel-răz-bunător cu cumpăna în stânga, cu paloșul în dreapta: să trimită la muncă vecinica pe cei păcătoși.

I. St.

Indiferența cărturărimei din Solnoc-Dobâca.

(Raport special.)

Din toate părțile ni-se strigă și ne îndeamnă, ca se ne strângem rândurile, se ne consolidăm, se ne organizăm, se ne punem pe lucru, ca în micul parlament din comitat se alegem oameni de ai noștri. E frumos și de dorit și chiar poporul pretinde dela omenii lui. Durere, suntem cuprinși de o, piroteală și indiferentism cras. Bogați nu-și părăsesc comoditățile plăcute. Preoților li e teama, că vor perde congrua, care nu o au, vor cădea din grație și «mila lui nu vor căpăta». Invățătorii se vede au îndrăgit pe Ex. Sa Apponyi. Advocați! Doamne feri apără să-și iaie osteneala a face o tură prin vre-un cerc alegător, ca să însufle duh de viață poporului și se dea mai mare valoare, crezemânt vorbelor preotului, ce zilnic le adresază turmei, nu o face, că nu-i permit afacerile, nu! și dacă cauza a picat, rușinea și indiferentismul preoților, dacă reeșă cauza, cinstea advocaților. Așa stă cauza națională la noi. Toți durmim. Nici bogați, nici preoți, ba nici advocați nu dau semne de viață. Onoare excepțiilor! In 13/XI s'a întâmplat alegerea de membrii în congregația comitatului Solnoc-Dobâca în cercul Dârgei, unde erau 3 locuri vacante, cari trebuiau să le câștige români, având majoritatea. Dar noi nu ne știm afirma, noi nu știm impune, noi totslugi plecate suntem. Și până când? Ne cum se fie ales vre-un român, dar nici în candidație nu au fost puși. Acum 3 ani pe unicul ce l'am avut, ni-l'au scos și așa cu voturile românești au ales pe 3 străini (de alt neam).

Poporul se scandalizază de lașă purtare a cărturarilor lui. Poporul dorește școală politică, dorește să-și vadă fruntași la lucru și îndemn până și pruncii de școală fac versuri de prea mărire și îndemn, cum s'a întâmplat cu d-nul Ioan Vaida, când era să păsească de ablegat la Iclod. Așa din gura poporului am auzit și cetim, că domni noștri să luptă în casa țarei pentru noi și scriu, că la

Sta tăcută, cu privirile înegurate, la locul ei, pe pat, în bucătărie. Nu s'a sculat să se ducă la mâncare. Așa a stat seara, în lucrurile focului, cu botul pe labe. Pe urmă, într'un târziu, noaptea, a început a geme încet-încet, parcă-i era frică să nu deștepte pe cineva. A doua zi, dimineață, tot în locul acela stătea. Copii au tropăit repede pe scări și au dat năvală s'o vadă. Lia întrebă:

«Bunică, bunică... Ce are puica?...»

«Bunica» a căutat-o, a pipăit-o. Cățelușa gemea, apoi s'a ridicat încet pe labele de dinapoi. I-a pus dinainte o farfurie de lapte Puica a început să dea domol din cap la dreapta și la stânga. Nu-i trebuie nimica...»

Au venit toți a-i casei so privească. Slăbise și sta tristă la locul ei. Lia o privea pe gânduri cu albastrelele ei duioase: Mitică i-a pus mâna pe bot și a întreat-o lin:

«Ce ai mata, Puică? Ce te doare?...»

Atuncia cățelușa s'a mișcat o clipă. Voia să lingă mâna care o mângăia pentru cea din urmă oară. Apoi s'a uitat spre ușă. Poate mă aștepta pe mine. S'a așezat după

acea iar pe lăvicerul ei, cu botul pe labe. Avea tresăriri ușoare în deșerturi. Ochii i-se umbreau cu cât treceau clipele; par'că plutea o neagră cenușie în ei. Au ieșit copiii. Nevastă-mea a învălit-o și a lăsat-o liniștită, cu ochii închiși. Par'că dormea. Din somnul acela nu s'a mai trezit.

Au îngropat-o adânc în fundul grădinii, supt nucul, în care va cânta grangurul la vară.

«Să vezi cât era de frumoasă și de liniștită, îmi spunea nevastă-mea cu lacrimi în glas. Copii au întreat-o de-o mulțime de ori... Acuma s'au culcat... Ei nu știu nimica...»

Acuma îți scriu rîndurile acestea ca să știi și tu ce soarte a avut darul tău. In toată viața ei scurtă cățelușa aceasta n'a fost decât un prilej de bucurie; a fost tovarășă în ceasuri de liniște la rătăcirile mele departe de oameni; avea un loc întins în viața noastră de familie, în jocurile copiilor. Acuma a murit. Unul dintre cetățenii fălțicineni a otrăvit-o, ori, trecând spre treburile lui, a izbit-o cu piciorul în deșert. („Sămănat.”) Mihail Sadoveanu.

vărmeghiă să se aleagă oameni de ai noștri și nu vine nime să-l vedem și să-l alegem.

Partidul național ar trebui să se pună pe lucru să destupe ogorul național din comitatul Solnoc-Dobâca, că doară ni-e fală, că în dietă avem președintele partidului din comitatul nostru și pe cel mai valoros, mai mare naționalist, care nu-și crută averea, dar nici sănătatea și să expune pentru noi și cauza noastră. Vaida încă e din comitatul Solnoc-Dobâca.

Seceriș este bogat, trebuie lucrători!

dade,

Rușinea dela Criciova.

(Corespondență particulară)

În Criciova (com. Caraș-Severin) încă s'a ținut o alegere cu înfrângerea formală a partidului național. Treisprezece comune, curat românești se însușesc pentru guvernul lui Wekerle, Kossuth și Apponyi atât de mult, în cât așa zicând unanim țărani împreună cu preoții și învățătorii lor aleg membru guvernamental. E ceva bătător la ochi, când aceste treisprezece comune în cele naționale nu se înțeleg; iară când e vorba de guvern, sunt cu toții la una. Astfel la această alegere n'a fost numai unul-doi, cari să lupte în contra steagului național, ci o revoluție în contra lui. La alegerea aceasta a luat parte și Șdioara o comună fruntașă, a cărei locuitori mai ales față de străini se dau a fi bine orientați în toate și pe deasupra și buni naționaliști, apoi vine Crivina, care încâtva se mai poate scuza, din cauză, că această comună are rara fericire: de a avea școală comunală mai de multă vreme prin urmare a avut destul timp de-ași crește fiii credincioși «ideii de stat»; pe toate aceste le-a întrecut însă râvnitorii de aldamăș și cari împreună cu preoții lor Călțun și Chevereșan, precum și învățătorul Mișii, neputându-se lipsi de «aldamăș» nu au lipsit nici dela alegere.

Ei hei fraților! Se vă fie de bine; dară alegerea voastră nu vă va aduce nici o cinste, (cel puțin voi între voi veți avea-o) și afară de aceea, că vați udat grumazele voastre svântate, altă dobândă nu veți avea, pe când din contra: școalele noastre în scurtă vreme le vom perde; asta pe voi nu vă doare?

Deputații noștri sunt mereu huiduiți, maltratați și insultați în modul cel mai josnic în casa țării, luptând pentru drepturile noastre, asta nu vă mișcă câtuș de puțin? Voi o pădure de alegători nu ați putut învinge pe contrari noștri politici, slujitori ai guvernului, cari aici sunt numai o umbră, pe când de la douăzeci de deputați așteptați toate bunătățile, având ei a lupta acolo cu o pădure de dușmani.

Nu uitați însă: voi ați luptat nu numai pentru voi, ci și pentru noi și astfel isprava voastră nu e numai în contra voastră, alegând un străin de cauză națională, ci și în contra noastră ăstoralți, cari în urma legii suntem lipsiți de dreptul de vot și așa avem dreptul și datorința a vă împărtași amarul nostru, că nu știți face deosebire între român și român; au doară românii alesi de voi — are pecetea domnilor, precum banul are pecetea țării sale și cu bancnotele din America te poți plăti de....

În sfârșit ne prinde mirarea, cum voi cei mai în stare dintre noi, nu vă puteți plăti 20—40 fileri spese de trăsură și alv. luc, ci așteptați cersind tot de la altul. Nu vaș fi zis nimic, dar în urma reuțății, sau lăcomiei, ori nepriceperii voastre, trebuie se suferim toți. A voastră e cinstea dar și..... Minte, minte nație românească! a zis fericitul D. Țichindeal, minte nație românească, când cu armele științei te vei lumina, atuncia altă nație nu va fi înaintea ta. Minte, zic și eu, fraților, lăpădați lucrurile întunere-

cului și vă îmbrăcați cu arma luminei! Atât am avut se vă zic.

Cireșul-Timișan, luna lui Nov. 1907.

Nicolae Selbăgian
econom.

BULETIN PARLAMENTAR

Sedința dela 28 Noemvrie n.

Vaida în Cameră. — Lui Polit i-se ia cuvântul. — Lucaciu e chemat la ordine. — Justh desconsideră majoritatea.

La orele 10 și jumătate, deputatul de Ighiu, dl Dr. Alexandru Vaida-Voevod și-a reocupat locul în Camera deputaților. În liniște, cu demnitate. Când a intrat în sala de ședințe, un singur glas de protest nu s'a ridicat. Înțelegând toată joshnicia purtării lor din trecut, chiar și cei mai gălăgioși scandalagii ai Camerei au rămas în tăcere.

Ședința de azi, de altminteri, a dat cea mai clasică desmintire zvonurilor dușmanoase nouă, anume că între partidul naționalităților și guvern s'ar fi încheiat un fel de pact, în înțelesul, că deputații români nu vor lua cuvântul în chestia proiectului mono-paragraf, în schimb guvernul le va împlini unele mici dorințe.

Președintele Justh — cu a cărui atitudine s'a solidarizat guvernul — a ținut să dea ei această desmintire. Nici odată n'a fost atât de nedrept față de oratorii naționaliști, ca și în cursul acestei ședințe.

Deputatului Mihail Polit (sârb naționalist) i-a luat cuvântul după două chemări la ordine, făcute în răstimp de 15 minute. Dl Polit n'a putut să vorbească nici 20 de minute la cea mai cardinală chestie de încredere în guvern.

Și mai nedrept a fost însă față de deputatul Dr. Vasile Lucaciu, pe care în trei rânduri l-a chemat la ordine, fiindcă n'a fost în chestie. Dl Lucaciu a cerut voie dela Cameră să poată vorbi mai pe larg. Majoritatea deputaților i-a dat voie (au votat pentru cererea dlui Lucaciu: naționaliștii, croații, mai mulți populari și independenți), și cu toate aceste președintele Justh a declarat, că numai minoritatea a fost pentru împlinirea cererii lui. Inzadar au protestat deputații naționaliști, — președintele n'a cedat și dl Lucaciu în curând a fost din nou chemat la ordine.

Discursul dlui Lucaciu mereu a fost întrerupt de năbădăioșii kossuthiști. Din vreme în vreme nu i se aude nici glasul.

Ședința se deschide la orele 10 sub președinția lui Justh. Dintre miniștri nu e de față numai ministrul de comerțiu Kossuth.

După verificarea procesului verbal ia cuvântul Samassa J. pentru proiect. Apoi — în contra proiectului — bătrânul politician Mihail Polit, căruia după scurtă vreme i s'a luat însă cuvântul.

Discursul dep. M. Polit.

POLIT MIHAIL: Onorată Cameră! Azi am auzit în această cameră 3 vorbiri eminate, referitoare la proiectul de lege, ce e la ordinea zilei, pe care-l mai numim și monoparagraf.

Cele dintăi 2 vorbiri au apărat acest proiect, ca diferite proiecte de legi ale tranșacțiunii ce privește chestia ce e între Ungaria și Austria. Mai cu seamă vorbirea frumoasă a prea stimatului domn referent a apărat proiectul și a vrut să documenteze, că acest proiect de lege nu e periculos nici în ce privește parlamentarismul, nici în ce privește constituționalismul. Sa provocat dl referent la exemple, mai cu seamă la Englezi și la procedura ce e în aplicare în parlamentul englezesc.

Și eu lam puțină experiență în aceasta și am avut ocazie de mai multe ori în această cameră să mă provoc la Anglia. Cu ocazia aceasta însă în legătură cu proiectul acesta, nu m'ași fi referit niciodată la procedeul ce e în vigoare în parlamentul englez.

Anglia e un stat absolut liber, nu e cu nimenea în o astfel de relație cum suntem noi cu Austria. Așadar cea-ce e posibil în Anglia, nu e periculos, aceea însă poate fi periculos pentru noi.

Onorată Cameră! Acest proiect poartă în toate punctele sale, timbrul unei legi produse de necesitate. Legile produse de necesitate însă, tot-deauna se răsună, mai pe urmă tot-deauna se răsună după cum zice Francezul: «le remede devance le mal», medicina e mai rea decât boala.

S'ar crea un precedent periculos, ca prin astfel de proiecte de legi monoparagrafe, prin astfel de legi produse de necesitate să se guverneze țara. Pe o astfel de bază ar putea, un guvern de darabanți sub vâlul constituționalismului să guverneze de tot absolutistic. Aici nu putem să ne referim la Anglia, pentru că Ungaria — durere — încă nu e de tot independentă. Din principiu sunt în contra acestui proiect de lege mono-paragraf, pentru că îl țin periculos, tocmai din cauza acelei relații, ce e între Ungaria și Austria. Deci eu și tovarășii mei din principiu votăm în contra acestui proiect. Am onoarea să documentez aceasta și să înaintez și un proiect de hotărâre. (S'auzim! S'auzim!) Mai târziu.

A fost eri și o a 3-a vorbire. Foarte eminentă. A ținut trei ore și jumătate și vorbirea aceasta a ținut-o un vechi coleg-deputat, coleg de 30 de ani, anume Polónyi Géza.

Această vorbire, în care dl deputat a expus pe larg toate acele obiecțiuni atât în contra acestui proiect de lege, cât și în contra celorlalte proiecte de legi ale tranșacțiunii, ar trebui să o repetez. Ar trebui să repetez tot, ce a spus Polónyi Géza, pentru că având în vedere proiectul de lege și tranșacțiunea, abia s'ar putea adăuga ceva la acea vorbire, sau abia s'ar putea scoate ceva. Eu însă On. Cameră din alt punct de vedere voi judeca atât proiectul de lege ce de prezent e în discuție, precum și celelalte proiecte de legi ale tranșacțiunii. (S'auzim!)

Onorată Cameră! Permit, precunosc, că în aceste proiecte de legi e ceva progres din punctul de vedere al Ungariei, dară constat, că acest progres e numai la aparență. Pentru că în ce și constă acesta? Constă în tendința, în direcția aceea, că baza acestor proiecte de legi referitoare la tranșacție, e contractul. Cu aceste proiecte au voit să scoată în relief statul ungar, cu acestea au voit să dea expresie, că Ungaria stă în un oare-care raport internațional cu Austria. Însă, onorată Cameră, dacă cetește omul aceste proiecte de legi referitoare la tranșacțiune, se naște în el acel cuget, că oare se poate încheia un astfel de contract între două state independente? Și de altfel aceste proiecte de legi, ale tranșacțiunii în esența lor, tocmai aceia afirmă, ce a fost mai înainte. Dară eu pun pondul pe acea întrebare, că vor fi în stare aceste proiecte să satisfacă intereselor materiale și economice ale Ungariei. Și la această întrebare trebuie să răspund hotărât cu «nu», pentru că dacă ar fi în stare să satisfacă intereselor Ungariei, a-

și atunci chestia băncii ar fi rezolvată. Dară noi nu suntem cu aceasta neatâr-nare într'un astfel de pericol, ca să cău-tăm scut în Apus. Când invazia turcească s'a sistat, Ungaria a voit să-și recâştige independența și neatâr-narea.

Aceasta a fost nizuința Ungariei, a națiunii maghiare și reprezentanții acestei nizuiri au fost Rákóczi și Kossuth Lajos. Nizuințele acestea însă s'au zădărnicit, au suferit naufragiu. De ce? Vă voi spune. Ungaria totdeauna s'a luptat, ca să se emancipeze de sub influința imperiului austriac cea formațiune de stat, pe care de obicei o numiau «Das grosse Donau-reich». Austria s'a ridicat la rangul de putere mare, a ajuns până la acel grad de întărire economică și politică, încât nu numai că influința, ci chiar stăpânia pe la începutul secolului trecut Italia și Germania întregă. Față de o astfel de forță enormă lupta Ungariei a fost zadarnică. Și ce-a făcut Ungaria? Abia a așteptat prima ocaziune, ca să recunoască Austria de putere mare și să tragă folos pe seama maghiarimei din această nouă constelație politică. Aceasta a fost idealul politicianilor, cari au încheiat tran-sacția în 1867.

Nu de mult a scos în relief dl ministru de interne în clubul partidului constitu-țional în mod elogios tran-sacția din 67, zicând, că aceasta e baza oricărei înain-tări. Dar curentul ce stăpânește maghia-rimea, e cu totul de altă natură. Rasa maghiară e de părere, că toată tran-sacția nu plătește o ceapă degerată. Pentru ce? Pentru-că voește să scape de aceasta situație octroată de forța împrejurărilor. De multe ori ni se spune în Camera aceasta, că Ungaria e un stat liber in-dependent și național. Care-i statul a-cela? O asemenea concepție de stat cere armată independentă, afaceri externe in-dependente și teritoriu vamal separat și independent. Are Ungaria toate atribu-țiile astea? Nu le are.

Și întreb, când le va avea?

Zic, că noi am desfășurat aceasta che-sie importantă. După părerea mea nu e desfășurată, ci e părăsită cu totul. Viena nu va da nici odată Ungariei cea-ce i-au dat la 1848, armată, cetăți și proviziuni militare, pentru-că în Viena e credința, că dacă atunci nu i-se dau Ungariei a-cestia, războiul pentru independență — ar fi fost imposibil.

Mulți ne acuză în parlamentul acesta, că stăm în serviciul Vienei...

O VOCE: Așa e!

POLIT: Imediat îți dau răspunsul. Nu pe noi ne plătește Viena, ci pe D-v.

Înțeleg pe șovinistul de primul rang, ba-ronul Bánffy, care zice, că interesele dinas-tiei și ale Ungariei sunt unele și aceleași. Asta e un adevăr incontestabil.

KMETY K.: În aceasta ne-am înțeles.

POLIT: O singură greșeală e că Bánffy a uitat să adauge un mic cuvânt, că intere-sele dinastiei și ale maghiarimei sunt ace-leași, însă numai acuma. Ungaria însă să caute putere și sprijin la popoarele ei și prin sine să-și creeze viitor și putere.

SZTERÉNY: În zadar cauți să ne explici că dinastia și națiunea e tot una.

POLIT: Imediat îți spun unde e una și unde nu. Li s'a spus de atâtea ori în Ca-meră, deputaților naționaliști și croaților, că conspirăm împotriva Ungariei. Aceasta e un neadevăr. Ceva însă tot este în aceste afirmațiuni și am să vă explic acest ceva în mod sincer.

Tocmai în proiectul de față stă, că starea slabă a Ungariei față de Austria l'a în-dreptățit, pentru-că Austria și economiceste și politicește e mai tare și aceasta pentru ce? Pentru-că Austria are astăzi un parla-ment compus din adevărații reprezentanți ai poporului, în urma sufragiului univer-sal. Noi deputații naționaliști încă zorim această reformă electorală, care nu numai că e promisă prin mesagiul de Tron, dar există în însuși programul guvernului.

O VOCE: Va veni și asta!

POLIT: Și eu cred și sper că va veni, dar să nu vie cel meșteșugit, ci acela pe care noi, naționalitățile....

PRES. (sună): Vă rog, să vorbiți la o-biect.

HODY: Nu vorbi de bande macedonene!

POLIT: Reforma electorală....

PRES.: Reforma electorală nu e la or-dinea zilei, deci nu se poate aduce în le-gătură cu proiectul de față.

POLIT: Inferioritatea Ungariei a eșit la iveală la pertractările cari s'au făcut cu Austria. În Viena se știe că naționalitățile din Ungaria nu sunt mulțumite cu stările actuale de lucruri. Dar pentru aceea n'a-vem motiv de a conspira în potruva Un-gariei, căci dacă s'au ivit aceste stări, lu-crul s'a întâmplat fără voia noastră. Slă-biciunea Ungariei s'a văzut deoarece acea-sta n'a cutezat să păsească cu autoritate față de Austria, care știa, că Ungaria nu e un stat național puternic, ci relațiile ei interne o slăbesc. Știam ce o să scrie Björn-son după cazul deplorabil dela Cernova.

UGRON: Mișeii au fost cauza, cari au agitat poporul acela blând.

POLIT: Situația materială a țării e foarte slabă, biata Ungarie e încărcată de dato-rii, darea e mare și necesitatea reformei de dare inexorabilă, pentru-că aceasta ar ridica puterea materială a țării.

Au fost timpuri când Ungaria putea su-porta greutatea cvotei, dar acum nu o mai poate!

Să-mi fie permis să spun ceva și despre obstrucția croată.

Din principiu sunt dușman al obstrucției.

Ce e obstrucția? Este starea aceea a parlamentului când minoritatea caută să în-năbușe voința majorității. Sunt momente când obstrucția este un mijloc parlamentar îndreptățit și parlamentul ungar s'a folo-șit de acest mijloc, când a obstruat în po-triva guvernului liberal.

Obstrucția are loc când majoritatea vrea să forțeze minoritatea de a îndeplini vo-ința ei.

Obstrucția maghiară împotriva guvernu-lui liberal a avut loc pentru-că se zicea, că acesta nu reprezintă națiunea maghiară, ci aceasta e reprezentată de minoritatea parla-mentară.

Obstrucția croată are însă cu totul alt caracter și altă natură.

Deputații croați nu pot și nu e ertat să fie numiți delegați!

PRES.: Aceasta încă nu se ține de o-biect.

POLIT: Vreau să înaintez un proiect de rezoluție.

PREȘEDINTELE: Poftim! (Zgomot. Strigăte: Șezi jos! Strigăte în dreapta mijlocie: Trăiască Polyt).

PREȘEDINTELE sună.

Se anunță apoi deputatul Goldiș. (Zgo-mot în stânga. Strigăte de pe băncile naționalistilor: Vrea să vorbească la re-gulament!)

HODY: E provocat alt orator!

Discursul lui Szterényi.

Deputatul V. Goldiș cere cuvânt la re-gulamentul Camerei, dar i se refuză pe motiv, că s'a anunțat la cuvânt Szterényi. Naționalistii protestează, dar președinte-le îi amenință că-i va trimite înaintea comisiei de imunitate.

Pentru a răspunde la discursul de eri alui Polónyi, cere cuvânt secretarul de stat în ministeriul de comerțiu, Szterényi József. Vorbește în numele și din încre-dințarea ministrului de comerțiu, — care e de față și aplaudă!

Szterényi s'a ocupat pe larg cu discursul lui Polónyi, analizând argumentele și expunerile lui și încercându-se a le re-duce la simple fraze de orator opozițio-nal.

Ministrul Kossuth dă des semne de aprobare. El singur e în sală; ceilalți miniștri absentează, poate pentru a nu asista la privescerea tristă, că un ministru

— care e de față — trebuie să-l împuter-niciască pe secretarul său să răspundă oratorilor opoziționali, fiindcă el nu poa-te și nu știe să răspundă!

La orele 12 și jumătate se suspendă ședința pe 10 minute. După pauză ia cuvântul deputatul Dr. Vasile Lucaciu.

Discursul dlui Lucaciu

Îl vom da în numărul de mâne.

Opoziția maghiară.

După discursul d-lui Lucaciu ia cuvântul fostul ministru-președinte baronul Bánffy — împotriva proiectului. E, firește, împo-triva proiectului mai ales fiindcă îl ține de anticonstituțional.

Discursul lui Bánffy e ascultat cu puțină atențiune. Deputații încep a se împaciența deși suntem abia la ziua a doua a discuției.

Mâne până la 3.

Se votează în grabă propunerea lui Hoi-tsy ca ședințele să se lungiască până la o-rele 3, și discuția se amână pe mâne.

Ședința se ridică la orele 2 și 10 m.

Cronica externă.

Dictatura în Portugalia.

Din Londra se telegrafiază: se atribue mare însemnătate împrejurării, că amba-sadorul portugez s'a întreținut alaltăeri mai mult timp cu ministrul de externe englez. Se crede că cu această ocazie s'a discutat contractul englezo-portugez în înțelesul că-ruia Britania mare ar face pașii necesari pentru restabilirea ordinii în Por-tugalia. Din Lisabona încă se amintește despre o eventuală intervenție a Angliei.

Telegrama mai noi vestesc, că situa-ția în Portugalia e tot mai critică. Poliția a descoperit mai multe locuri unde se fa-bricau bombe. În Oporto sau arestat peste 300 de persoane. Guvernul a luat măsurile cele mai severe, față de republicani. Ar-mata e pe picior de război. Azi-mâne vor declara statariu în întreagă țara.

După cât se face cunoscut însă, curentul republican se lățește văzând cu ochii și după cât se afirmă guvernul ori cât va lucra, nu va putea schimba cursul acestui curent, isvorât din indignarea și nemulțu-mirea întregului popor portugez, în con-tra familiei regale, care domnește în mod absolutistic și în detrimentul țării.

Chestia polonă.

Din Berlin se telegrafiază, că un redactor al ziarului «Zeit» a avut o convorbire cu un bun cunosător al chestiei polone. Din cir-cumscrieri se vede, că acel cunosător nu e altul, decât Witting consilier secret, fost primar în Posen, de prezent direc-torul Băncii Naționale.

Între altele a zis, că organizația propa-gandei polonă e așa de tare, încât zădăr-nice toate fundațiile puternice de milioane și toate legile draconice de expropriare, nu vor putea mișca nici un sigur deputat de la locul său. Dacă țara nemțească nu-și va schimba planul de luptă, armele și con-ducătorii, atunci patima politică în curând va izbucni în flacări în Posen și în întreaga Prusie.

Ziaristul dela «Zeit» a mai adăugat, că în adevăr Polonii sunt foarte agitați în contra acestei legi neumane, care vrea să le răpească cu forța pământurile.

Polonii vor apuca pe altă cale, apărân-du-și limba și avutul și de nu vor fi lăsași în pace, vom auzi și vești mai triste din Prusia.

Din nou provocăm și pe această cale pe toți aceia cărora le-am trimis provocări în scrisoare să achite fără întârziere restanța a-bonamentului, ca să nu fim siliți a sista expedarea foii la adresa dlor.

FRANZ JOSEF Apă purgativă

ȘTIRILE ZILEI.

Joi, 28 Noembrie n.

— **Amănunte asupra sosirii familiei regale în București.** Miercuri la orele 5 p. m. familia regală a sosit în Capitală pentru a-și lua reședința de iarnă. Se hotărise ca suveranilor să li se facă o primire oficială, în urmă însă s'a primit ordin dela Sinaia ca primirea să fie cât se poate de simplă din cauza doliului Curței, în urma morții principelui de Wied, fratele reginei.

Cu toate acestea curtea gărei a fost frumos pavozată cu drapele tricolore precum și marea sală de primire a gărei de Nord.

Pe peronul gărei se afla o companie de jandarmi pedestri.

Înainte de sosirea trenului și-au făcut apariția în sala de primire dnii Dimitrie Sturdza, preș. cons. de miniștri, dnii min. Ionel Brătianu, Emil Costinescu, general Averescu, Toma Stelian, Spiru C. Haret, Anton Carp și V. G. Morțun, mitropolitul primat, Ion Calinderu, adm. domeniilor coroanei, generalul Gheorghiu, comandantul pieței, generalul dr. Teodori, Emil Petrescu, prefectul poliției Capitalei, Vintilă Brătianu, primarul Capitalei, I. Niculescu-Dorobanțu, prefectul județului Ilfov, I. Cezărescu, prim ajutor de primar, col. Grațoski, adj. regal.

La orele 5 fără un sfert sosesc la gară în automobil principele Ferdinand, împreună cu principele Carol.

La orele 5 trenul regal sosește în stație. Din vagon coboară întâi regina îmbrăcată în mare doliu, apoi regele, principesa Maria și principesa Elisabeta cu doamnele de onoare.

Suveranii trec în sala de primire și acolo s'au întreținut timp de 10 minute cu miniștrii, mitropolitul și toate persoanele asistente.

La orele 5 și 10 minute suveranii se urcă în trăsurile închise și pornesc spre palat. Cortegiul a fost secondat de divizionul de jandarmi călări.

— **Drang nach Osten în detrimentul Ungariei.** Ziarul maghiar „Magyar Nemzet” aduce vestea senzațională, că înaintarea germanizmului spre Orient e pe cale de a-și lua un nou avânt. În data însă Ungaria e în alianță creștină cu România și de ea este vorba în vorbă.

E vorba să se înceapă pertractările între reprezentanții direcțiunii căilor ferate române și germane pentru ca să înființeze încă 9 linii ferate, dintre cari numai 2 vor atinge Ungaria iar restul va trece dela București prin Cernăuți spre Berlin. Germania va asigura exportul de lemne, vite, și petrol. În schimb România va favoriza produsele industriale germane. Nu mai trebuie să amintim, că anumita foaie tipă ca din gura șarpelui din cauza acestui nou complot contra Ungariei.

— **Încă una la răboj.** Din Aiud primim știrea, că în 25 Nov. a. c., s'a ținut sinodul districtului protopopesc gr.-cat. pe lângă asistența căpitanului de poliție reformat, Zsombory. Trădătorii preoții valachi nu au putut răsturna statul. Patria deci e salvată. Eljen!

— **Salarul ofițerilor.** Ziarul „Fremdenblatt” aduce știrea, că comandamentul ar-

matei stăruie pe lângă ameliorarea salariului ofițerilor și a altor oficanți militari și e speranță, că chestiunea se va rezolva în favorul celor din urmă.

Afacerea trebuie privită numai și numai din punct de vedere social-economic și nici de cum nu e permis, să se amestece cu relațiile comune ale armatei, ceea ce va să zică concesiunile militare cerute de unguri vor urma la calendele grecești.

— **Premierul austriac și moștenitorul de coroană.** Se știe că zilele trecute s'a ținut în Viena cu mare strălucire serbarea întru amintirea lui Radetzky. Majestatea Sa a fost reprezentat prin archiducele Francisc Ferdinand la această serbare.

S'a întâmplat însă, că prim-ministrul Beck, din cauza unor afaceri urgente de stat nu a putut lua parte. Archiducele a observat numai decât absența lui, care nu-i venea de loc la socoteală, ceea ce a și dat să se înțeleagă cu ocaziunea cercle-ului. Agrăind pe ministrul de interne Bienerth, i-a zis: „Spune prim-ministrului, că astăzi aici i-ar fi fost locul”. După acest incident neașteptat s'a întreținut demonstrativ timp mai îndelungat cu primarul dr. Lueger.

— **† Necrolog.** Din Halmagiu primim trista știre că venerabilul bătrân Alexandru Sterca Suluțiu, jude reg. în pensiuie, a adormit în Domnul la 23 Noembrie 1907, fiind în etate de 78 de ani.

Trimitemi nemângăiatei familii condoleanțele noastre.

— **Explozie.** Într'o baie de cărbuni din Whitenhaven s'a întâmplat o groaznică explozie, în urma căreia 3 oameni și-au pierdut viața și 11 au fost grav răniți.

— **Moștenitorul de coroană în Ungaria.** Pe moșia dela Chișineu a archiducelui Iosif se va ținea pe la începutul lui Decembrie o vânătoare în stil mai mare, la care va lua parte și archiducele Francisc Ferdinand. Deci moștenitorul va petrece din nou câteva zile între Români; că avea-va ocaziune să-i vadă cel puțin, e altă poveste.

— **Absolutismul țarului pe cale de a dispărea (?).** Din Petersburg vine vestea senzațională, că Duma a hotărât cu 202 voturi, contra 146, ștergerea pasagiului în care se spune, că țarul e atotputernic. E cu puțință?

— **Pe altarul culturii românești.** Pentru edificarea școlii române din Dumbrăviță au jertfit pe altarul culturii românești următorii domni: Alexandru Mocsonyi mare proprietar în Bulciu și dr. Alexandru Mocsonyi mare proprietar din Birchiș 100 de coroane, dl dr. Iosif Gal membru al casei magnaților 50 coroane, dl Vasile Goldiș deputat dietal 200 coroane, și banca „Murășanul” din M. Radna 100 coroane.

Onoare lor!

— **Comună fără copii.** Se vorbește mult despre plaga sistemului de un copil, care grasează în ținutul de peste Dunăre. Acum se vestește că în comuna Nagyarsány nici măcar acest sistem nu mai există, ci cu toate că comuna are 2500 locuitori nu se găsec de cât abia 18 copii, iar în cei 2 ani din urmă nu s'a putut înregistra nici măcar o singură naștere, atât de mult e atrofiat simțul de conservare al tinerelor perechi din Nagyarsány.

Cu aceasta nu-și bate nimeni capul, căci pierderea aceasta și așa se va repara cu lăpădăturile naționalităților. Sau are și alt

sens crearea artificială a nemaghiarilor? Al era cât p'aci să uităm imperialismul, bată-l pârda!nicul.

— **Sistem electoral unguresc.** În urma mișcării făcute cu ocazia alegerilor de membrii congregaționali în Izbiște, candidatul naționalist A. Popovici preotul din Nicolintul mare a căzut. Pentru naționalistul Popovici au lucrat mult țărani Ion Cornianu și D. Melca. Rușine să le fie țărănilor I. și V. Agadișanu cari nu sau sfiit să voteze în contra preotului. Dar nu atâta țărani, cari s'au uitat de sine, ci matrapazlăcurile făcute de notar și de ceilalți sbiri, au cauzat căderea candidatului nostru.

— **Testamentul lui Brancovici.** După lucrări de mai multe săptămâni, autoritățile în fine au stabilit prețul averii decedatului patriarh Brancovici la suma considerabilă de 1.098.000 de coroane. Pe baza testamentului făcut de repausatul prelat, jumătate din avere o va căpăta deputatul Milan Maximoviciu din Eszeg, iar cealaltă jumătate se va adăuga la fondul pentru școli și biserici.

— **Durere „patriotică”.** Foile maghiare tipă în gura mare, că din nou patria e amenințată a se prăbuși sub influența distrugătoare a unor cărți postale ilustrate și fac apel la procurori, la direcția postelor, la lună și stele, să intervie, să nimicească...

E vorba de niște cărți postale cu scene din sângerosul masacu dela Cernova. Și ochii lunei, ochii lunei...

Asta n'ar vreau-o! Numai asta.

— **Dela Români în Basarabia.** Vestii îmbucurătoare ne vin și dela oropsiții noștri frați din Basarabia.

Vreme îndelungată, decenii de-arândul nu au dat semne de viață națională și se părea, că această trupină vânjoasă a neamului românesc, arcașii lui Ștefan cel Mare, voinicii de pe malurile Răutului, acel strat sănătos de Români, cari au dat literaturii române pe Dumitru Cantemir, pe Bogdan-Petriceicu Hașdeu, pe Donici, nu este pierdut pentru cultura românească.

S'a început o însuflețită mișcare pentru lățirea și prosperarea culturii românești stărpită cu desăvârșire aproape de stăpânirea rusească și nepăsarea alor noștri.

Mișcarea pentru literatura românească prinde din ce în ce tot mai adânci rădăcini. Mai iubiți sunt autorii Alexandri, Coșbuc, și în deosebi operele lui Creangă.

Tot odată trebuie să amintim, că și o librărie românească este pe cale a se înființa.

Oameni însuflețiți ca dnii Braga, I. Răzaneanu și preotul Plămădeală se indeletnicesc cu scrisul românesc.

O mișcare vie s'a pornit și printre învățători și preoți, și toate acestea ne îndreptătesc la așteptarea unui viitor mai fericit.

— **x Viitor de aur românimea are!** dacă numai dela comercianți români va cumpăra.

Cerești preț-curent românesc dela comerciantul român F. A. Degan din Fiume (Postafiók No. 163) căci vi-l trimite gratis. În el se află toți articli pentru bucătărie: 1 kgr. cafea fină numai cu 1 fl. 20 cr., 1 kgr. Tea aromatică numai cu 3 fl. 25 cr., apoi Ciocoladă efină, Fructe sudice, etc., cu preț redus. Speșele de porto la 5 kgr. el le plătește. Într'un pachet trimite și mai multe mărunțisuri. Cine dorește a cumpăra efitia și bine să grăbească. Toți câți au comandat au fost îndestuliți!!!

Dela „Poporul Român“ se pot procura următoarele cărți:

Cărți din editura librăriei „Minerva“ București:

Alexandri V.: Poesii	1-50
Alexandri V.: Teatru II.	1-50
Alexandri V.: Teatru III.	1-50
Alexandri V.: Teatru IV. Cor.	1-50
Alexandri V.: Proză	1-50
Alexandrescu Gr.: Versuri și Proză	1-50
Basarabescu: Vulturii	1-50
Bârsan: Popasuri	1-50
Brun I.: Moșneagul	1-50
Bălcescu N.: Istoria Românilor	1-50
Bolintineanu D.: Poezii	1-50
Bolintineanu N.: Chipuri dela mah.	1-50
Boureaun E.: Povestiri din copilărie	1-50
Creangă Ion: Opere complete	1-50
Coșbuc G.: Valuri alinate	1-50
Caravan: La Sezătoare	1-50
Dundrianu: Chinuții	1-50
Dauș: Doamna Oltea	1-—
Delatissima: 100 Basme	1-50
Eminescu M.: Literatură populară	1-50
Eminescu M.: Scrieri politice	2-—
Eminescu: Geniu Pustiu	2-—
Filimon N.: Ciocoi vechi și noi	1-50
Gârleanu: Cea dintâi durere	1-50
Grigorovitz Em. Chipuri și Gravuri din Bucovina	1-50
Genis: Povestiri morale	1-50
Gorun Ion Taina a șeasa	1-50
Gârleanu Em.: Bătrânii	1-50
Hodoș Constanța: Frumos	1-50
Iorga N.: Gânduri și sfaturi	1-50
Iorga N.: Neamul Rom. din Bucovina	2-50
Iorga N.: Ștefan cel Mare	0-75
Iorga N.: Neamul Rom. din Ardeal Vol. I.	2-50
Iorga N.: Istoria Românilor în chipuri Volumul I.	2-50
Iorga: Prin Bulgaria	2-50
Iosif St. O.: Credințe	1-50
Lecca H.: Poezii	1-50
Lecca H.: Tainele cerului	1-50
Livescu: Nu se cuvne	1-50
Manolache Holda: Fețe	1-50
Moruzzi: Ruși	1-50
Nicoleanu Stamați: Opere Compl.	1-50
Negruzzi C.: Op. Compl. Proză	1-50
Odobescu: Opere Compl. Vol. I.	1-50
Pann Anton: Povestea vorbeii	1-50
Popovici A. C.: Vorbe înțelepte	1-50
Popp V.: Răs și Plâns Cor.	1-50
Paul Augustin: Intre Someș și Prut	1-50
Petrescu Petra: „Ilie Marin“	1-50
Popp V.: Domnița Viorica	2-—
— Rutenisarea Bucovinei	3-50
Pop: Cum iubește o fată?	1-50
Rosetti — Max.: Intre Capșa și Palat	1-50
Scrob Carol: Roua și Bruma	1-50
Sandu Aldea C.: In urma plugului	1-50
Sadoveanu: Povestiri	1-50
Sandu: 2 Neamuri	1-50
Sadoveanu: Dureri înăbușite	2-—
Sadoveanu: Povestiri de Război	2-—
Sadoveanu: Crâșma lui moș Brețcu	2-—
Sadoveanu: Floare Ofilită	2-—
Sadoveanu: Amintirile căpraruului Gheorghită	2-—
Slavici I.: Din Bătrâni	2-50
Sjavici I.: Vatra părinților	2-—
Sadoveanu: Șoimii	1-50
Sadoveanu: La noi în Vint	1-50
Sadoveanu: Mormântul	2-—
Teodoru Gh. A.: Din viața Marinarului	1-50
Urechia: In Bucezi	1-50
Pandele: Bucăția	3-—

Biblioteca populară a „Minervei“:

Istoria populară a Rom. Vol. I.	—15
„ „ „ „ Vol. II.	—15
„ „ „ „ Vol. III.	—15
Cântarea României	—15
Istoria populară a Lit. Rom.	—15
Revoluția lui Tudor Viadimirscu (1821)	—15
Perderea Basarab. 1812 și 1814	—15
Unirea Principatelor și domnia lui Cuza	—15
Vasile Alexandri cel mai mare poet al României	—15
Ștefan cel Mare, copilăria și suirea la tron	—15
Istoria lui Mihai Viteazul	—25
Revoluția lui Horea	—15

Ce să cetim	—15
10 Maiu	—15
Răzb. rom. pentru neatârnare; Vol. I.	—15
Răzb. rom. pentru neatârnare Vol. II.	—15
Răzb. rom. pentru neatârnare Vol. III.	—15
Viața și faptele lui Veniamin Costachi (1667—1846)	—15
Aritmetica	—15
Femeile în revol. din Rusia	—15

Cărți din editura librăriei „Alkalay“ București:

Biblioteca pentru toți

fiecare număr 30 fileri, plus 5 fil. porto. (Dacă cartea are 2 sau mai mulți numeri costul e de atâtea ori 30 fileri.)

Adamescu, Modele de discursuri române No. 43-44.	—15
Adamescu Gh., Modele de discurs. streine 48-49.	—15
Adamescu Gh., Din biogr. scriitorilor români, No. 85.	—15
Alexandri, Ovidiu dramă, 180-181.	—15
Alexandri, Doine No. 182, Lăcrămioare 183.	—15
Alexandri, Suvénire 184. Mărgaritarele, No. 185-186.	—15
Alexandri, Pasteluri. No. 187, Varia, No. 188.	—15
Alexandri, Alte, Poesii 189-190.	—15
Alexandri, Ostașii noștri, Poesii No. 191.	—15
Alexandri, Dumbrava roșie, poem istoric 192.	—15
Alexandri, Legende 193-194.	—15
Alexandri, Teatru vol. I, 199.	—15
Alexandri, Teatru vol. II, 200.	—15
Alexandrescu Gr. M., Proză și poezii 15.	—15
Andersen, Povești alese, cu portret, I.	—15
Andersen, Carte de chipuri fără chipuri, 100.	—15
d'Annunzio Făclia subroc. Trag. 248, trad. de Al. Dor.	—15
Augier & Sandeau, Ginerile lui Poirier teatru, No. 78.	—15
Bachelin Leo, Castalul Peleş 9.	—15
Bălcescu, Poesii vol. I, 126.	—15
Bălcescu, Poesii vol. II, 127.	—15
Bănățeanu P., Din viața meseriașilor, 23-24.	—15
Bianu Ioan, Momente Culturale, 217.	—15
Bolintineanu D., Legende istorice, 20.	—15
Bolintineanu D., Manoil. Roman, 202-203.	—15
Bolintineanu, Elena, Roman, No. 243-245.	—15
Bourde, Patriotul, 54.	—15
Buzoianu G. T., Egiptul, 72.	—15
Buzoianu G. T., Erberii-Hesperidele, 87.	—15
Buzoianu G. T., Cartagena-Cyrena, 95.	—15
Calligari D., Dicționar englez-român, 204-215.	—15
Caragiale I. L., Schițe ușoare, 58.	—15
Caragiale I. L., Fragmente, 121-122.	—15
Carmen Sylva, De prin veacuri, I. No. 7.	—15
Carmen Sylva, De prin veacuri, II. ultim, 40.	—15
Carmen Sylva, Robia Peleşului, 119.	—15
Carmen Sylva, O Rugăciune, 223.	—15
Cazaban Al., Departe de Oraș, novele, 254.	—15
Cervantes, Don Quijote, 218.	—15
Cicerone, Despre prietenie, 107.	—15
Colomb D-na, Istoriore, 17.	—15
Coppée François, Prietene, roman, 52.	—15
Coppée François, Poveste tristă, 103-104.	—15
Costin, Spre primăvară, 64.	—15
Creangă, Opere complete, vol. I., 28.	—15
Creangă, Moș Nichifor, vol. II., 29.	—15
Creangă, Povestea lui Stan Păpătu, vol. III. No. 30.	—15
Creangă, Povestea lui Harap Alb, vol. IV., 31.	—15
Creangă, Amintiri din copilărie, vol. V. și VI. 32-33.	—15
Demetrescu Traian, Iubita, No. 263.	—15
Demetrescu M. Nuvele, Nn. 12.	—15
Depărățeanu, Doruri și amoriuri vol. I. 42.	—15
Depărățeanu, Doruri și amoriuri vol. II. 45.	—15
Dulfu P., Legenda Țiganilor, No. 70.	—15
Dumas A., (fiul) Denisa, drama, 88-89.	—15
Eminescu Mih., Poesii, 195-196.	—15
Facca Franțuzitele. teatru, 240.	—15
Flammariion Camille, O călătorie în cer, 266.	—15
Filimon, Ciocoi vechi și noi, roman, part. I. 80-81.	—15
Filimon, Ciocoi vechi și noi, roman, part. II. 62-63.	—15
Filimon, Ciocoi vechi și noi, rom., part. III. și ult. No. 84.	—15
Foe Daniel Robinson Crusoe (călătorii), 262.	—15
Flammariion Camille, Fenomenele Spiritismului 269.	—15
Gastineau, Geniile științei și industriei, 91.	—15
Genevraye, Ombra, roman, 21.	—15
Ghica Ion, Scrisori către V. Alexandri, vol. I. No. 224-225; vol. II. No. 226-227; vol. III. 228-229; vol. IV. cu note de II, Chendi, No. 230-231.	—15
Goethe, Werther, roman, 38.	—15
Glorile muziceii, 110.	—15
Grillpartzer, Hero și Leandru, trad. de Har. Lecca, 270.	—15
Hamangiu, Codul civil adnotat, 128-137.	—15
Hamangiu, Procedura civilă adnotată, 139-148.	—15
Hamangiu, Legea Judecator. de pace adnotată, 149-151.	—15
Hebbel Fried, Iudita și Holofern, tragedie, 197.	—15
Hugo Victor, Ernani, dramă 232-233; trad. în versuri de H. Lecca.	—15
Hugo Victor, Regele petrece, dramă, 264-265, tradusă în versuri de Ludovic Dauș.	—15
Huxley, Noțiuni asupra științelor, 41.	—15
Ibsen, Stălpia Societății, 253.	—15
Ionescu Gion, Istorie, 34.	—15

Iorga N., Oameni și fapte din trec. românesc, 220	—15
Lecca G. & Haralamb, Poeme, 90.	—15
Lecca G. Haralamb, Casta-Diva dramă, 236-207.	—15
Lecca G. Haralamb, Jucători de cărți, dramă, 238-239.	—15
Lecca G. Haralamb, Suprema forță. Teatru, 246-247.	—15
Lecca G. Haralamb, Căinii, dramă, 257.	—15
Lubbock, Intrebuintarea vieții, 124.	—15
Madan G., Suspine, 138.	—15
Marian, Pășerile noastre și legendele lor, 2.	—15
Maiorescu T., Nuvele și schițe, 10.	—15
Mahaffy, Antichitatea greacă, 27.	—15
Maistré Xavier de, Călătoria împrejurul odăii, 22.	—15
Michelet, România, Roma, Piza, etc. 8.	—15
Molière, Bolnavul închipuit, 251-252.	—15
Morand, Introduceri la studiul științelor fizice. 112-113.	—15
Müller, Animale celebre, 108.	—15
Musset Alfred, La ce visează Fetele, 19.	—15
Mic Vocabular militar, român-frac.-rus-turc, 105-106.	—15
Molieré, Doctor fără voie.	—15
Nora A., Clipe trâte, 256.	—15
Olănescu D. C. (Ascanio), Satire, 63.	—15
Ovid, Metamorfosele, 101-102.	—15
Oscar Wilde, Salomea (dramă) trad. Z. Bârsan, 201.	—15
Pann Anton, Pov. vorbii vol. I. No. 16, vol. II. 25, III. ult. 30	—15
Pann Anton, Nastratin Hogeza 79.	—15
Pann Anton, Povestea lui Moș Albu part. I. 93, part. II. 94	—15
Petofi, Apostol. trad. în versuri de Iosif. No. 99.	—15
Peccaut și Baudé, Conv. despre artă I. No. 50, II. No. 36.	—15
Pierre C. de St., Paul și Virginia, No. 96-97.	—15
Pitaru Hristache, Povestea Mavroghen, No. 125.	—15
Ploetz-List, Mic vocabular francez-român, No. 156-158	—15
Popp Vasile, Fleacuri, No. 118.	—15
Prevost Abatele, Nanon Lescaut, roman vol. I. 60.	—15
Prevost Abatele, Manon Lescaut roman, vol. II. No. 65.	—15
Prevost Abatele, Manon Lescaut vol. III. fine No 66.	—15
Putlitz, Ceși povestește pădurea, 86.	—15
Rădulescu Motru, Știința și Energie, 241.	—15
Rosetti D. R. (Max), Trotuarul Bucureștului 61.	—15
Rosetti D. R. Max, Teatru vol. I. No. 109, vol. II. No. 120	—15
Rosetti D. R. Max, Povește către săteni, 160-161.	—15
Rosetti Radu D., Din inimă, 55	—15
Rosetti Radu, Sincere, poezii 92.	—15
Sadoveanu Mih., Povestiri de sărbători, 234-235.	—15
Seneca, Liniștia sufletească, 114.	—15
Silvan Gh., Bătrînul Dan, 219.	—15
Shakespeare, Hamlet, 221-222.	—15
Schopenh., Viața, Amor și Moart. trad. de Pest. 249-250.	—15
Sienkiewicz H., Bartek invingătorul, No. 258.	—15
Sihleanu A., Armonii intime 75.	—15
Spencer Herbert, Despre Educație, 4-5.	—15
Sperantia Th. D., Anecdote împănate, 201.	—15
Stăncescu Const., Ce este frumusețea, 71.	—15
Stăncescu Dumitru, La gura sobei, 35.	—15
Stavri Arthur, De demult, poezii, 98.	—15
Stavri Arthur, Pe acelaș drum, poezii, 179.	—15
Stoenescu Th. M., Poesii, 111.	—15
Swift, Guliver în țara piticilor, 198.	—15
Szavlovsky, Cronologie, calendare, 159.	—15
Teleor Dumitru, Schițe umoristice, 18.	—15
Teleor D., Alte schițe umoristice, 115.	—15
Tennyson, Enoch Arden (poema) No. 62 trad. de H. Locca	—15
Theuriet André, Din tinerețe, etc. 11.	—15
Urechia Dr., Dușmanii noștri, 46.	—15
Urechia Dr., Cronicile Doctorului, 156.	—15
Urechia Dr., Dicționar francez-român, 166-178	—15
Urechia Dr., Ce naște din pisică, 216.	—15
Ureche Nestor, Căruța Poștei, 271.	—15
Vildembruch, Doui trandafiri, 23.	—15
Vilkins, Antichitatea romană, 14.	—15
Virgiliu, Georgicele, trad. în versuri de Coșbuc, 242.	—15
Vlahuță A., Icoane șterse cu portret, 6.	—15
Vlahuță A., Din goana vieții, I. No. 51. p. II. 57, p. III. u. 59	—15
Vlahuță A., Dan, roman partea I. 73-74. p. II. și ult. 76-77	—15
Vlahuță A., Iubire, poezii. 116-117.	—15
Zamfirescu Duiliu, Nuvele romane, 13.	—15
Zamfirescu Duiliu, Viața la țară 162-165.	—15
Zamfirescu Duiliu, Tănase Scatiul, roman, 259-260.	—15
Zamfirescu Mihail, Cânt. și plâng., No. 3. p. II. No. 45.	—15
* Biografiile oamenilor celebrii, 26.	—15
Povesti de Crăciun, 36.	—15
Minunile Universului, vol. I. 67.	—15
Minunile Universului, Istoria naturală, vol. II. 68.	—15
Minunile Universului, Omul și org. sale. vol. III. 69.	—15
Biografiile mamelor celebre, 123.	—15
Carmen Sylva, Ullranda, dramă, 275.	—15
Racine Atalia și T. Banville, sărutarea trad. în versuri de H. Lecca, 276.	—15
Gorki, Asilul de noapte, 277.	—15
Eminescu, Povești și nuvele, 278-279.	—15
Dumas-Fiul, Damă cu camellii (roman), 280-282.	—15
Alexandri, Fântâna Blanduziei, 283.	—15
Schakespeare, Femeia îndărătnică, trad. în versuri, de Haralamb G. Lecca, 284.	—15
Coșbuc, Antologia Sanscrită, 285.	—15
Octavian Goga. poezii (premiat de Academia Română), 286-287.	—15
Ibsen, un dușman al poporului. 288.	—15

Istoria Românilor Bănățeni

de
Dr. Theol. GEORGE POPOVICIU
protopresbiter ort. român și deputat dietal în Lugoj.

Se estinde pe 424 pagini, format 80 mare, prețul original 6 cor., redus 4 cor.

La cărțile până în valoare de 50 fil., 5 fil., iar dela 50 fil. în sus 10—20 fil. sunt a se alătura pentru porto postal. Pentru trimiterea recomandată plus 25 fil.